

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zř.

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

(Podává K. Štulík.)

(Pokračování.)

Ručkování.

Postupování těla v jakékoli poloze stranou, v před neb v zad tím způsobem, že ruce, jež byly hrazdu obmykaly, místo dochmatu v udaných směrech mění, nazýváme ručkováním.

Změna místa dochmatu děje se dvojitým způsobem, buď nejdříve jedna a pak teprve druhá ruka místo dochmatu změni, což nazýváme ručkováním střídnoruč (střídnoapažně), neb obě ruce soudobně místo dochmatu změni (poskočíme), což nazýváme ručkováním souruč (souapažně).

Ručkování možno v jakémkoli způsobu visu neb podporu.

V polohách pobok postupujeme ručkující v pravou neb levou stranu, v polohách pokos v před neb v zad.

Změna místa dosedu na hrazdě děje se poskoky, v polohách pobok stranou, v polohách pokos v před neb zad.

Komihání.

Pohyb těla ve visu podobný pohybu kývadla na hodinách nazýváme komiháním, při čemž hrazda tvoří osu tohoto kývavého pohybu.

Komiháme většinou v polohách pobok, při čemž tělo pod hrazdou pohybuje se v před a v zad; pohyb v před nazýváme předkmihem, pohyb v zad zákmihem.

V polohách pokos pohybuje se tělo kývavě v pravou a v levou stranu.

V komihání ve svisu přecházíme dvojitým způsobem, z náskoku neb tichého svisu. Z náskoku: ze stoje asi krok za hrazdou naskočíme do visu vnesmo v předu vysazeně, paže mírně ohneme, nohama napnutýma obloukem vzhůru a v před pohybuje a kříž prohybající paže napneme, čímž v zákmih přejdeme.

Z tichého svisu: nohy do visu vnesmo v předu povzneseme, paže mírně pak ohneme a pohybem jak udán u předešlého cvičení, v zákmih přecházíme.

Vysahování. Když u zákmihu jednou neb oběma rukama hrazdu opouštíme (mimo hrazdu saháme) tuto opět u předkmihu uchopujeme, říkáme, že vysahujeme. Vysahování děje se jedno- neb obou-ruč, když jedna ruka neb obě ruce současně hrazdu opouští.

Komihání tleskmo. Vysahujeme-li v komihání obouruč a při tom dříve než zase hrazdu uchopíme, dlaně v dotyk přivedem (potleskneme, tleskneme), komiháme tleskmo.

Komihání s tleskem (s potleskem) na prsa, kolena, stehna, jedno- obou-ruč se koná, když v komihání s vysahováním ruka (ruce) dříve než opět hrazdu uchopí, prsou, kolena, stehna se dotkne (dotknou).

Komihání podmetmo ve svisu pobok nadchmatem. Když v nejvyšším bodu zákmihu, v tom okamžiku kde tělo přišlo by v pohyb v před rychle ve vis vnesmo v předu vysazeně přejdeme, z tohoto zase v nový zákmih přecházíme, komiháme podmetmo.

Komihání v závěsu (v podkolení) jednonož. Noha nezavěšená jsouc napnutá obloukovitým pohybem uvádí celé tělo v komihání.

Komihání v závěsu (v podkolení) obounož. Z tichého závěsu paže ohneme, pak podkolením od hrazdy odrazíme, paže napneme, čímž tělo v kývavý pohyb uvedeme.

Komihání ve visu s nohou převěšenou a ve visu v podkolení děje se tak, že kmih způsobíme mírným vysazováním trupu u zákmihu a prohybáním v předkmihu, při čemž paže napjaté napomáhají.

Obraty.

Otáčeli-li se tělo kolem osy, jež má tentýž směr, jež by měla čára procházející od temena hlavy páteří, někdy s touto úplně splývající, vykonává obrat.

Obraty konati možno ve visu, v podporu i v sedu. Ve visu celým obratem z jedné strany hrazdy na druhou přecházíme, dvojitým obratem na tutéž stranu hrazdy, na níž před obratem jsme se nalezali, opět přejdeme. Obraty konáme jednoruč, střídnoruč neb obouruč.

Jednoruč, jestli puze jediná ruka místo dochmatu opustí a po otočení těla hrazdu opět uchopí. Střídnoruč, jestli nejprve jedna, pak druhá ruka místo dochmatu na opačné straně hrazdy zaujme. Souruč, když obě ruce současně hrazdu opustí a tuto po celém obratu na opačné straně, při dvojném obratu na též straně hrazdy současně uchopí.

V podporu obracíme se tak, že tělo po vykonání obratu novou polohu buď vedle rukou neb mezi rukama zaujme.

V sedu bez dochmatu obracíme se používše odrazu od hrazdy onou částí těla, jež s hrazdou jest v dotyku.

Obraty konati možno též kmihem, u před i u zákmihu, čímž mnohá pěkná cvičení vznikají. —

Výmyky.

Přechod z visu do podporu (neb sedu), při němž nejdříve nohy nad hrazdu přecházejí, nazýváme výmykem, když děje se rychle, nazýváme jej výšinem, děje-li se zvolna.

Výmyk neb výšin sluje výmykem (výšinem) předem neb zadem dle toho, jestli při přechodu z visu do podporu ku hrazdě tělo obráceno přední částí neb zády.

Výmyky konáme z náskoku, z tichého visu neb z komihání, pobok i pokos.

Výmyk děje se pobok, zastává-li tělo při přechodu z visu do podporu stále v

poloze pobok, děje se pokos, jestli tělo z visu do podporu přecházejíc k hrazdě jest pokos.

Výmyk předem pokos konáme obyčejně s dvojnásobkem (ku př. levá podčemat, pravá nadechmat), při čemž tělo, dříve než v podporu přejdeme, obráceno pravým bokem ku hrazdě, načez půlobratem v levo do podporu v zadu přejdeme, buď na část hrazdy původně v pravo od rukou se nalézající, buď mezi ruce.

Výmyk konáme jednoruč, obouruč, dle toho, jestli při přechodu z visu v podporu pouze jednou neb oběma rukama za hrazdu se držíme.

Při výmých konaných ze závěsu v podkolení jednoho noha nezavěšená určuje směr, kterým nad hrazdu v podporu máme přejít, musíme přejít v podporu tak, by nejprve noha nezavěšená nad hrazdou přešla. Tímto směrem musí tělo se brát, při přechodu z visu do podporu, konáme-li výmyk ze závěsu v podkolení obou noh nebo z visu v podkolení.

(Pokračování.)

Sjezd všesokolský.

K našim závodům.

Skok útokem do výšky.

Mocný odraz v určitém, nejvhodnějším bodu na lize, to první podmínkou zdařilého skoku. Bod tento nalézá se asi v horní třetině líhy. Závodník rozběhne se drobnými skoky a po odrazu jednoho před líhou doskočí na určený bod líhy — tato se pod tíží jeho prohne — vzpruží a závodník použív tohoto vzpružení líhy a náponu nohy odrazné, odskočí, přednoží, na to kříž za motouzem mírně prohne a do podřepu doskočí. Nesprávným jest způsob skoku, když po odrazu nevyčkávkou vzpružení líhy odskočíme, tak nikdy nedocílíme značnějších výsledků. Podmínkou závodní jest, aby cvičenec při každém skoku odrážel toliko jednou nohou. Výhodou pro závodníka jest, odráží-li střídavě jednou pravou a jednou levou nohou, poněvadž se tak neunaví jako závodník, který při každém skoku odráží toutéž nohou.

Náradí k tomuto skoku potřebné bude při slavnostním cvičení vyhovovati ovšem přesně daným podmínkám, než nutno jest, aby se závodník také připravoval k závodům na náradí vhodném. Líha musí býti 250 cm. dlouhá rýhovaná, spočívající na koze 100 cm. vysoké a od motouzu 40 cm. vzdálené. — Skok tento daří se nejlépe cvičencům štíhlým a velkým.

K závodům připuštěn jen ten, který nejméně motouz ve výši 500 cm. přeskochí. Pořad závodníkův jest abecední. Přeskakuje se motouz jedním odrazem libovolné nohy v libovolném rozběhu. Přeskok považován za vykonaný, neshodí-li

přeskakující motouz. Začáteční výška motouzu jest 230 cm. Do výše 200 cm. posunuje se motouz o 10 cm. Další zvyšování o 5 cm.

Cvičení protná ku sjezdu všesokolskému sestavená prvním cvičitelem Sokola pražského, F. Kozíškem, vydána byla tiskem ve „Slavnostním věstníku“ s podrobným jich popisem a obrázky naznačujícími zřetelně postavení cvičence ve všech 8 dobách a ve všech čtyřech oddílech. Mimo to pozváni všichni náčelníci sokolských žup ku společné schůzi na den 5. března do Prahy, kdy v tělocvičně Sokola pražského měla být cvičení protná prakticky procvičena a vyložena. Cvičení jsou následovní:

Oddíl I.

1. Předpažit a stoj předkročný v pravo.
2. Rozpažit a stoj úkročný v pravo.
3. Vzpazít a stoj zákročný v pravo.
4. Stoj spatný a připazít.
5. Předpažit a stoj předkročný v levo.
6. Rozpažit a stoj úkročný v levo.
7. Vzpazít a stoj zákročný v levo.
8. Stoj spatný a připazít.

Oddíl II.

1. Paže skrčít a stoj zákročný v pravo.
2. Trčít vzhůru zevnitř a výpad v pravo stranou.
3. Odpažit a stoj předkročný v pravo.
4. Připazít a stoj spatný.
5. Paže skrčít a stoj zákročný v levo.
6. Trčít vzhůru zevnitř a výpad v levo stranou.
7. Odpažit a stoj předkročný v levo.
8. Připazít a stoj spatný.

Oddíl III.

1. Předpažit v pravo vzhůru, zapažit v levo a výpad v pravo v před.
2. Paže skrčít a stoj zákročný v pravo.
3. Trčít v pravo vzhůru zevnitř, v levo dolů zevnitř a výpad v pravo stranou.
4. Připazít a stoj spatný.
5. Předpažit v levo vzhůru, zapažit v pravo a výpad v levo v před.
6. Paže skrčít a stoj zákročný v levo.
7. Trčít v levo vzhůru zevnitř, v pravo dolů zevnitř a výpad v levo stranou.
8. Připazít a stoj spatný.

Oddíl IV.

1. Paže skrčít a klek v pravo.
2. Sot vrchní v pravo a výpad v pravo v před.
3. Kryt vrchní v levo a únik v pravo.
4. Připazít a stoj spatný.
5. Paže skrčít a klek v levo.
6. Sot vrchní v levo a výpad v levo v před.
7. Kryt vrchní v pravo a únik v levo.
8. Připazít a stoj spatný.

Výbor slavnostní usnesl vydati pamětní list v skvostné úpravě velkého quartu o 10 arších nákladem 6000 výtisků. Přední spisovatelé čeští slíbili přispěti pracemi svými do tohoto listu pamětního.

Ústřední výbor odbýval několik schůzí a vydal svolání, z něhož vyjímáme následovní:

„Upozorňujeme všechny, že podobizny své do společného výletního albumu musí zaslati tento měsíc. Albumu ku konci tohoto měsíce dá se zhotoviti dle počtu a velikosti zaslanych podobizen a či podobizna pak v památníku nebude, nesmí stěžovati si na výbor, neboť tento každému poskytuje dosti času k rozhodnutí.

Dále upozorňujeme, že každý bez obavy může zaslati záruku, neb v pádu, že by pak výpravy súčastniti se pro důležitou příčinu nemohl, bude mu záruka vrácena. Záruký všechny chová u sebe pokladník výboru Sokol F. Kašpar, majitel domu, za něhož ručí ještě pan V. Kašpar v Chicagu.

Ku konci měsíce tohoto, jak již dříve bylo oznámeno, vypracuje ústřední výbor podrobnou zprávu o počtu přihlášených a zpráva tato zaslána bude slavnostnímu výboru do Prahy, neb tento chce míti seznam výletníků v čase co nejkratším, by se o uvítání z předu ohlášených a jich pohostění mohl co nejlépe postarati.

Zároveň jsou všichni ti, kteří se přihlásili, ale záruky dosud nesložili, žádáni, aby tajemníku oznámili své rozhodnutí.

Na četné dotazy odpovídáme dále slovy konsula našeho p. K. Jonáše, že který mladík sem přijel před 18. rokem, nebyl ještě k odvodu vypsán, zde stal se občanem, takový že může směle jeti, když si zaopatří průvodní list (pas). Z Prahy došla zpráva, že americký konsul p. Karel Jonáš obléhá vládě rakouské výpravu naši, tak že tato bude již z předu zpravena, jakého druhu výprava to jest a netřeba se obávati nějakých nepříjemností. V pádu, že by některý mladík přeci měl přijíti v styk s rakouskými úřady, obrátí se výbor pražský na konsula p. Jonáše a tento slíbíl, že se o své spoluobčany dovede již rádně postarati, by se jim nestala žádná nespravedlnost.

Z Chicaga vyjede výletní vlak v posledních dnech měsíce května, z New Yorku vypluje se 1. neb 2. června.

Příznivce Sokolstva vůbec a účastníky zvláště upozorňujeme též, že na hrob Fuegnera a Tyrše položen bude věnec z národních navštivenek zhotovený. Každý jest žádán, aby tajemníkovi navštivenku svoji poslal se svým jménem neb i s případným heslem. Navštivenky ty objednány byly přímo z Čech a k dostání jsou u p. L. Zavadila, 755 S. Halsted St., Chicago, Ill. Každý kdo si je objedná poštou, nechť přiloží dvoucentovou poštovní známku. Jedna navštivenka stojí 2 centy.“

Ústřední výbor sokolské výpravy do Čech vydal „sokolské poštovní lístky“, jež Sokolové i pp. obchodníci mohou používat. Lístky jsou rozličné, buď s podobiznou zakladatelů Sokolstva Fuegnera neb Tyrše, s komickým obrázkem „Vzpírání

činky,“ se Sokolem chicagským a siní T. J. Sokol. Jedna taková Postal Card prodává se za 2 cty a čistý výnos věnován bude k uhrazení výloh spojených s dopisováním.

V ústředním výboru též jednáno o tom, zdali mohlo by se jeti přes Paříž a usneseno dopsati Sokolum pražským, zdali bylo by lze vypraviti výletní vlak z Paříže do Prahy.

Těl. Jed. Sokol „Věrní Bratři“ v Milwaukee zvolila co vyslance k slavnosti všesokolské a k závodnickému cvičení Sokoly Št. Kostlana, Em. Chrudimského a Jos. Drobníka. Několik Sokolu ještě se připravuje jeti na vlastní útraty.

T. J. S. „Čermák“ v St. Louis vysle k všesokolskému sjezdu horlivého Sokola, br. Vác. Tríska, jemuž též uloženo navštěvati cvičitelský kurs v Praze.

T. J. Sokol „Tomáš Černý“ v Omaze zvolila co vyslance do Prahy Sokola Vác. Moravce.

Dívčí Těl. Sbor v New Yorku koná pilné přípravy k pořízení praporu, jež Sokolstvu americkému na pouť do Prahy daruje. Prapor má být slavnostně rozvinut 28. května v New Yorku.

Zprávy společného cvičitele.

T. J. S. Čermák v St. Louis.

Čilý ruch, jež jsem našel v tělocvičně při příchodu mém v bratrský kruh Sokolů St. Louiských, potrvál po dobu mého pobytu nezmenšený, udržován byv pilnou návštěvou cvičících členů a jich horlivostí. Cvičeno ve 3 družstvech počtem 30 cvičících s nevšední vytrvalostí všech. Dvou týdnů užito k přípravám k veřejnému cvičení, na němž všichni cvičící měli bráti podílu. Toto cvičení, odbývané dne 27. února v tělocvičně najaté od německých turnérů, vydařilo se nade vše očekávání. Program byl následovní: 1. Řeč uvítací. 2. Cvičení prostná. 3. Bradla. (3 družstva). 4. Kuň na šíř (2 družstva). 5. Hrazda (1 družstvo). Návštěva se strany obecenstva byla neobyčejně četnou, tak že sál ač prostorný, byl skoro přeplněn, čímž důkaz podán, že myšlenka sokolská má v St. Louisu dosti příznivců, již o pěstování tělocviku se zajímají. Zde chvályhodno především to, že starší členové, již náležejí třetímu družstvu, cvičení toho se ochotně účastnili. Podotýkám, že někteří z nich málo jsou pod 40, někteří již 40 let překročili. Budiž to pobídkou všem, již vymlouvají se na své stáří nechtíce cvičiti, i těm již cvičí, kteří však nechtějí účastniti se veřejných cvičení z té příčiny, že dosud nejsou tak vycvičení, by zvláště vynikli. Zdravý ruch v jednotě „Čermák“ vládnoucí zárukou jest jí pevnou pro dobu budoucí, jež slibuje větší ještě vzrůst jednoty v počtu členstva hlavně cvičícího. Jednota tato prodělala dosti krizi, čítala

však vždy ještě dosti členů horlivých, již i v dobách nejkřutších vytrvalostí svou znovu a znovu nový život na cvičiště vyvolali. Dnes jest jednou z nejčilejších našich jednot, čítajíc členstvo, jež vážně úkol sokolský pojímá a horlivě povinnosti své plní, čímž mnoho sympatií u rodáků našich pro zájmy své vlastní získává. Mnohohodně v tom ohledu jest vřelé přátelství Sokolů se členy „Slovanské Lípy“. Cvičení hochů hledí sobě jednota „Čermák“ též velmi pilně, i doufám, že počet jich značně vzroste. — Různé slyšel jsem úsudky o této jednotě dříve než jsem ji seznal z vlastního názoru. Nalezl jsem ji co jednotu, jež poctivě snaží se úkolu svému dostáti, nalezl jsem její členy horlivé upřímné a pravé Sokoly, u nichž vládne zdravý duch nelíbené lásky bratrské, jež v snaze svorné nese se k tomu cíli, prospěti k rozkvětu snah našich národních na základě vznešené myšlenky Fuegnerovy. — Mnoho vzpomínek nehynoucích utkvělo v mysli mé na dobu ztrávenou v kruhu vřelou láskou sokolskou věčným, s potěšením vždy vzpomínati budu jednoty „Čermák“ co jednoty, jež snaží se úsilovně kráčet cestou jedine pravou, vychovati muže otužilé k boji ku zachování naší národnosti, vychovati muže přímé a statečné, pravé Sokoly. Kéz snahy tyto vždy vytrvalostí jsou provázeny, kýžených vždy nesou výsledků. — Tužme se!

Štulík.

Z T. J. Sokol v Chicagu.

Překvapuje mne, zejména v číslech posledních ochablost schopných členů u sborů jiných v dopisování, a věru nebýti zpráv Sokola Štulíka neb protokolů výkonného výboru, pochyboval bych o činnosti jednot těch vůbec. Jsem přesvědčen, že sdělování o pokroku a existenci sborů jednotlivých bývá horlivě čítáno členy, kteří povděční jsou zprávám těm, snaží se následovati příkladů pilnějších, avšak bohužel krom Chicaga a New Yorku o jiných neslyšíme.

Sbor náš poslední dobou značně vzrůstá co do počtu členů a jest dnes nejsilnější v městě. Rád bych totéž řekl o cvičení naší, avšak v měsíci minulém jeví se jakási ochablost mezi činnými členy, možno však to přičísti trochu déle trvající zimě, vždyť ale „Sokolík se neleká“ (!) — Doufejme, že s novým jarem nám přibude větší horlivosti a čilosti.

Počet žáků přítomně značně vzrůstá a jest si jen přát, by věnována jim byla větší pozornost. Z těch bude nám lze vychovati budoucí výkvět Sokolstva, a náš cvičitelský (!) sbor měl by si lépe býti vědom svého úřadu v záležitosti té. Sbor náš uchopil se té myšlenky a uveřejnil dopis ostatním sborům k zařízení cvičebního kursu pro všechny děti u všech

sborů, doposud ale vyjma „Plzeňských“ myšlenky té nikdo se neujal, očekáváme tudíž rozhodnutí ostatních.

K slavnosti pražské, an nikdo více se nepřihlásil, zvolen br. F. Engelthaler, a tudíž konkurs k podávání nabídek sborem uzavřen.

K závodnickému cvičení newyorskému tuží se celé první družstvo o 8 členech z nichž sbor později nejspolečnější určí. Počet vyslanců prozatím udati nelze.

Jest mi dále oznámiti, že pilný cvičitel náš A. Kreml vzdal se svého úřadu a poděkování sborem přijato. Nelze popřít, že ztrácíme v něm dobrého vůdce a učitele ve cvičení, an směle se může řaditi k dokonalým cvičitelům česko-americkým nejen v praxi, ale i v theorii. Záleží teď na tom, aby držímající naše první četa uchopila se příležitosti té a osvědčila upíranou jim sokolskou obětavost a doufám, že záleží-li jim na další činnosti a rozkvětu cvičení naší, okáží se býti vědomi svých povinností a mezeru tuto ve cvičení nastalou obětavě vyplní. Preji si, aby tato slova si všípili ti, jichž se týkají — mluvím zde ústy těch jimž záleží na rozvoji cvičení vůbec, ústy těch, jichž se bolestně dotýká hostejnost v pravdě členu schopných.

Dne 6. března měli jsme velmi milou návštěvu. „Ostříhoši“ z Milwaukee cvičili s první četou naší před obecenstvem v naší síni ve prospěch svého výletního fondu. Netřeba se zmiňovati o dalších podrobnostech tohoto veřejného cvičení, jsouť hoši ti velmi dobře známi mezi Sokolstvem a není divu, že veškeré výkony jonáku Wisconsiných provázel bouřlivý potlesk a hlasitá pochvala. Jejich štíhlá pružná těla budila obdiv všeobecný. Zejména sluší pochvalu vzdáti Sokolu Kostlanovi, jako cvičiteli první čety, jež čítala známé Sokolíky bratry Chrudimské, Berký, Šislera a Drobníka. Naši byli opět vedeni Sokolem Kremlem. Vzácná návštěva tato opět vzpružila vzájemně vřelý poměr, jež jednota naše chová vůči Milwaukee a utkví nám tak opět sladká vzpomínka na milý jich pobyt. Nebylo by překvapením, kdyby naši hoši návštěvu tu chtěli oplatiti. Program obsahoval: hrazdu, bradla a koně na šíř, mimo kroužení kužely celé čety milwaucké a zápas téže. — Nemile někteří příznivci tělocviku nesli, že v týž den známá „sokolská“ kapela Holečková koncertovala v druhé síni a tím jaksi opositi veřejnému cvičení činila, čemuž se ostatně velmi snadno dalo vyhnouti. Než přec návštěva byla četná a důvěrujeme, že výsledek bude slušný.

Ostatní ponechám si na příště a s blahou vzpomínkou na „Milwauckou branži“ volám k další utěšené činnosti „Na z Jar!“

Stanislav J. Halík.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Licr.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK 15. BŘEZNA 1887.

Sokolská výprava a výk. výb.

V posledním čísle uveřejněn byl můj článek pojednávající o poměru, v jakém výk. výbor stojí k celé sokolské výpravě a stěžoval jsem si, že výkonný výbor chová se vůči této pouti, vůči této věkopamátne udalosti, ku které každý Sokol pohlíží s napnutím — nápadně chladně. Jsem toho náhledu, a se mnou i více jiných Sokolů, že první starostí výkonného výboru má býti, aby Sokolstvo vystupovalo vždy důstojně, ať již před zraky našeho lidu českého, aneb před zraky ciziny. Výkonnému výboru též záležeti má na prospěchu a dobru celé jednoty. A tu myslel jsem, že vysláním velkého počtu nejpokročilejších členů našich prospělo by se naší organizaci značně, neboť vrátili by se pak co odborní znalci, vzorní cvičitelové, a čím větší počet pokročilejších Sokolů, tím více etí získá si v krajinách zámořských naše jednota! Ze starost o to převzítí by měl výkonný výbor, nebude zajisté nikdo popíráti. A ani bratr pořadatel listu to neupřel, poukazuje však na to, že ten samý výbor, který nyní žádá výkonný výbor za podporu pro cvičící členy, před časem dokazoval, že výkonný výbor na pořádání výpravy nemá ani času a že nutno, aby výpravu řídil výbor zvláštní.

Bratři, zasedající ve výkonném výboru, jsou asi téhož náhledu, a proto chovají se vůči celé výpravě tak chladně. Budiž mi však dovoleno věc jen krátce objasniti. Já tvrdím ještě nyní, že by úředníkům výkonného výboru k pořádání výpravy této času nezbývalo. Kdyby to byla výprava pouze Sokolů, kdyby se jednalo pouze o vyslání několika členů sokolských jednot ku cvičení pražskému, nikomu by nenapadlo do toho se míchat, neboť by to patřilo rozhodně výkonnému výboru. Když ale jedná se o druhou výpravu Čechů amerických, když na první provolání přihlásil se takový počet krajanů, když výprava tato již nyní téměř přemáhá síly zvláštního osmičlenného výboru, a úředníkům zvlášť, tu opakuji své tvrzení, že by pořádání výpravy této výkonnému výboru překáželo ve vykonávání ostatních jeho povinností. My, ústřední výbor chicagský, chceme se postarati, aby v celku výprava tato

vydala se důstojně, aby ti, kteří svěřili se naší ochraně, neměli nejmenší příležitosti k stížnostem. My zároveň doufali, a po dnes doufáme, že výkonný výbor přiloží rukou svých k dílu, aby výprava tato skončila důstojně i pro Sokolstvo naše, a aby z ní vyplynul celé jednotě užitek!

Výbor nežádal nic pro sebe. Výbor nežádal povolení peněz na zábavu těm, kteří by do Prahy vysláni byli. Výbor zná dostatečně poměry těch Sokolů, kteří by nejdůstojněji mohli naše jednoty reprezentovati v kruhu českého junáctva. Výbor ví, že právě ti to jsou, kterým poměry nedovolují takové oběti přinést, výbor ví, že právě ti, kteří jsou nejspůsobilejší k navštěvování cvičitelských hodin v Praze, nejsou s to tam se zdržeti delší čas — budou-li moci jeti vůbec — a proto podal tu žádost, aby, když již jednou česko-američtí Sokolové vystoupí před tváří nejenom českého, ale i všech slovanských národů, aby vystoupení to bylo důstojné.

Toť asi vše, co jsem na obhájení návrhu našeho ještě podati chtěl. Je-li výkonný výbor a některé jednoty jiného náhledu, jsem spokojen! J. Č.

V zájmu pravdy.

V čísle 2. „Sokola Amerického“ roč. IX. uveřejněn byl článek, v němž br. J. Č. kárá výkonný výbor pro netečnost k sokolské výpravě do Čech. Pokárání toto jest neoprávněné a nanejvýš nespravedlivé, jak zajisté každý z následujících se přesvědčí.

Jednota newyorská žádala nejprve výkonný výbor tehdy v Chicagu zasedající, aby řízení výpravy sokolské převzal sám. Když to odmítl, žádala opět aby ústřední výbor výkonným výborem byl potvrzen, aby vyhrazen byl výkonnému výboru dozor na jednání ústředního výboru, a aby všechny jednoty zvolily výbory, jež o získání výletníků by se staraly. Žádost tato uveřejněna byla v „Sok. Am.“ č. 9. roč. VII. a provázena vysvětlením, v němž mezi jiným uvedeno:

„Již před pěti lety rokovalo se v jednotě naší o uspořádání výletu sokolského do Čech, z čehož lze poznati, že tato myšlenka není novou a že jednota newyorská jí přeje. Poněvadž ale doba tehdejší nejevila se býti příhodnou, odložena věc tato na čas pozdější. Nyní, kdy na myšlenku tuto vykonán příznivý vliv zdarem výletu do Národního divadla pražského, jest doba příhodnější. Jakmile vzpomenu bylo myšlenky této v „Sokole“, jednota naše hned projevila vřelý souhlas svůj ve schůzi na to odbývané a čekalo se jen na rozhodnutí výkonného výboru. Tu ale z čista jasna rozšířila se zpráva, že jednoty chicagské utvořily si „ústřední výbor“ pro výlet do Čech. Nás překvapilo to i zarazilo. Logika nedopustila nám ani

jinak myslet, nežli že výkonný výbor jakožto zástupce všech sokolských jednot uchopí se pořádání výletu sám. On nejen že k tomu měl právo, ale bylo to jeho povinností! A jestli mu nezbývalo času k této práci, která důležitostí a skvělým účinkem na rozvoj Sokolstva česko-amerického převáží všecko, co až dosud výkonný výbor byl vykonal, vyžadovala toho důležitost tohoto podniku, aby byly všechny jednoty požádány o dobrozdání, kterak by měl se ústřední výbor sestavit, aby výlet byl tím, čím býti má a může. —“

V čís. 8. roč. VII. pod ohlavením „Výlet do Čech“ psal br. J. Č.:

„V hlídce učinili jsme malou poznámku, že pakli se myšlenka tato nerozbije o ješitnost některých Sokolů, bude tento skutečně velkolepý, ku kterému ale podati musíme malé vysvětlení. Myšlenka ta vznikla v Chicagu, a jelikož výkonný výbor vůbec ani nemá právo, aby se zabýval podobnými věcmi vedlejšími, zvolen byl ze čtyř jednot chicagských výbor, který starati se má o to, by myšlenka ta došla svého uskutečnění. (V tomto smyslu odespati jednotě newyorské uloženo bylo jednati výk. výboru.) Leč jedn. v New Yorku stěžuje si, že jí v tomto nebylo dopřáno hlasu a praví, že výbor ten neuznává. Zvolený výbor pozůstává z upřímných, nadšených a poctivých Sokolů a přec se žádá, by výbor ten byl rozpuštěn, aneb aby nad ním výk. výbor dozor vedl. Že vystoupení toto členy zmíněného výboru překvapilo, jest přirozeno a pokud známe smýšlení Sokolů, jest takové: kdyby byli si utvořili Sokolové new-yorští dříve výbor a pracovali na myšlence této, nikdy by chicagským nenapadlo stavěti jim překážky, ano ještě všemožně přiložili by pomocné ruky k dílu. Vzniklali myšlenka ta v Chicagu, utvořil se výbor zde. Nemáli ale jednota ona k Sokolům, již výbor ten v Chicagu tvoří, důvěru, jsou oni hotovi každé chvíli se poděkovati a pracovati ze všech sil na uskutečnění myšlenky té, ať již pak stává výbor v městě kterémkoliv.“

V „Hlídce“ pak v tomtéž čísle nalezáme dvě noticky od br. J. Č.

„Výlet amerických Sokolů vydáří se znamenitě — nerozbije-li se myšlenka ta o ješitnost samotných Sokolů.“

„Žádati na výk. výb., aby přejal pořádání výletu do Čech do svých rukou, jest nemístné; k tomu jsme si výk. výbor ustanovili a jemu nezbývá ani dostatek času na záležitosti jednot.“

Sjezd odbývaný v Detroit též výkonnému výboru usnešením svým spolupůsobení při sokolské výpravě zapověděl.

Výkonnému výboru v tom ohledu byly tedy všechny práce bez výminky zapově-

zeny, byly mu ruce svázány. A tu zajisté nespravedlivě jest, když právě ti, kdož ruce jemu vázati pomahali, pro netečnost jej kárají.

Tolik dovolili jsme si říci v zájmu pravdy, na obhájení výkonného výboru a k upamatování těm, jimž skutečný běh věcí z paměti již vymizel. — Na zdar!

Za „Těl. Jed. Sokol“ v N. Y.

V ý b o r.

Z Baltimore.

Volba. — Maškarní ples. — Přednáška.

Každý z baltimorských Sokolů plešá nad pokrokem právě v přítomné době v jednotě naší vládnoucí. Že nemálo děkovati jest nám za obezřelé vedení spolku vůdcem našim, dosvědčí mi každý. I nebylo tudíž divu, že v minulé valné hromadě bylo celé říditelstvo, od starosty až k domácímu správci, znovu zvoleno pro běžící rok a to jednohlasně. Dostí velké to uznání, povážíme-li, jak v poslední době klesla důvěra ve vše dobré. Opravdu v Sokolech Jos. Klečkoví co starostovi, Ant. Primusovi co náměstkovi, J. C. Hojdovi zapisovateli, Jos. Matějkovi ml. fin. tajem., L. Benickovi pokladníku, jakož i V. E. Hirsauerovi co náčelníkovi nalezáme právě vzory Sokolů. —

Maškarní ples náš byl korunou všech českých plesů v Baltimore tento rok odbyvaných. Odbyván v masopustní pondělí v Bohemii vydařil se nade vše očekávání. Ještě nikdy nespátřili jsme takovou velkou sílu bohatých maškar v našich plesech shromážděnou. Nejbohatší šat měli manželé Benickovi. Bratr Benick představoval císaře rakouského a pí. Benicková Viktorii, královnu anglickou. Poprvé u nás místo jednotvárné promenády provedena pravá sokolská rej, kteráž každému se líbila. Výtěžek z tohoto plesu jest velmi značný. Sokolové dokázali, že oni jsou ti jediní, kteří dovedou ty nejzdařilejší zábavy pořádati. Rozumí se samo sebou, že výbor aranžující zaslouží si chválu nemalou. —

V poslední schůzi Sokolské Jednoty Blesk (ze dne 20. února) přednášel Sokol Hojda o panslavismu. Poněvadž jsem toho náhledu, že přednáška ta prospěšna by byla většině Sokolů, přikládám ji celou k listu tomuto. Připomenu, že líbila se všem přítomným ve schůzi té a že každý sledoval ji s napnutím nemalým. Sokol Hojda přednáseti bude zase v neděli dne 20. března a to pro širší obecenstvo. O čem, není mi ještě známo. — Sokol Hojda započal asi následovně:

„Dříve než počnu vysvětlovati, co vlastně panslavismus znamená, předložím vám zde draží bratří seznam všech Slovanů. Rusů jest v Rusku 56 milionů, v Asii 3 a půl mil., v Rakousku též 3 a půl

mil., mimo Rus 30 mil., celkem tedy 93 milionů. Poláků v Rusku jest 5 mil., v Rakousku 2 a půl mil., v Prusku rovněž 2 a půl mil., v Americe čtvrt mil. Čechoslovanů: Čechů 5,086,267 v Rakousku, 64,012 v Německu, 60,000 v Rusku, asi 250,000 v Americe. Slováků jest 2,365,000 v Evropě, 100,000 v Americe, celkem tedy 7,926,000. Srbo-Chorvátů jest 6,310,000, Bulharů 4,363,000, Slovinců 1,357,000, Srbů lužických v Německu 130,000, Kašubů v Německu 111,416. — Panslavismus v širším smyslu jest duševní sblížení, v pádu potřeby spojení sil všeho Slovanstva. V naší době převládá despotie národní, t. j. četnější národ vždy hledí potlačit všechny jiné národnosti: v Německu němci Poláky, Francouze a Dány, v Rakousku se poněmčuje v Cislajtánii severní a poitalštuje v jižní, v Trantarii či Translajtánii se pouherštuje všecko; ve Spojených Státech se poangličuje atd. O nějaké snášlivosti národní na způsob náboženské snášlivosti ve Spojených Státech, není nikde ani slechu. Všichni Slované mimo Rusi jsou v první řadě ohroženi národně; s probuzením ducha národního nutně musí zbuditi se i touha po odstranění toho nebezpečí; když nestačí vlastní síla, hledají se spojenci, lze-li jakých nalézt. Kde není duch národní probuzen, tam není profitolaku proti odnárodnění ku př. slechta ruská jest ještě málo národní, jako česká, ona se pofranštuje, tato poněmčuje. Rusové jsou četní a mocní, tak že se spíše spolehají na vlastní sílu: u nich tedy panslavismus nemůže míti ten význam jako u ostatních Slovanů: oni spíše představují si panslavismus tak, aby Rusové opanovali a porusili všechny ostatní Slované: nejsou tudíž spojenci k zachránění jednotlivých národností slovanských: alespoň ne dosud, při nynějším svém pojmu panslavismu. Ovšem jsou mezi nimi výminky, ano některé skutky zrovna vládnoucí strany naznačují nám jakýsi obrat k lepšímu, ku př. najímání umělců českých, pojmenování dítek dle patronů českých, návštěva zpěváků ruských v Národním divadle v Praze, z části též války za osvobození Slovanů na Balkáně: Srbo-Chorvátů (Černá Hora) a Bulharů. Avšak duch tento dosud nepřevládá a tak by mohli se z Rusů státi ohrožovatelé ostatních národností slovanských, kdyby za takových okolností nabyli nad nimi vládu. Slyšíme vždy z Ruska: vůdcovství mezi Slované patří Rusku i co do síly i co do prvenství literatury, vždy slyšíme hlasy: učte se rusky. — Nemám než jednu odpověď: Když já se mám učit rusky, uč ty se česky; myslím, že není třeba žádného vůdcovství, žádného prvenství, jestli jaké jest, o tom nechť soudí svět a dějiny. Oni k nám Čechům volají: vaše

domnělé vůdcovství literární zakládá se na starých zpráchnivělých pergamenech. Svět ale soudí jinak, ve světě ještě platíme za nejinteligentnější národ slovanský. Je tedy jistá silná třída Rusů, kteří by se stali spojenci Slovanů, jen kdyby se tito ponížili před nimi; u ostatních ale Slovanů převládá duch federativní, t. j. duch rovnosti. Snad časem dojde si tento duch přechodu i u Rusů.

Jiná překážka panslavismu v širším smyslu jest rozdílnost vyznání náboženského spojená s úmyslem nepovolit v tom ohledu a od Rusů ještě nejen nepovolit, nýbrž i vnutit jiným své vlastní vyznání. To jest velice politování hodné. Pravověrství má jisté přednosti před katolicismem, má ale též své slabé stránky, pro které se nikdy mezi Čechy neujme: nesčíslné množství svátků, odsuzující vyznavače k zahálení skoro půl roku, přerovzláčné obřady, což pro Čechy nikterak se nehodí: z přesvědčení náboženského žádný Čech k pravoslaví nepřestoupí. Přestoupili někteří, ku př. Sladkovský, ale víme, co politikové o náboženství vůbec dají. Poněvadž tedy Čechové ani v náboženství ani v duševním vůdcovství Rusům povoliti nechtějí a nemohou, proto to sblížení pokračuje tak zdoluhavě. Chybili bychom, kdybychom chtěli osvobození Slovanů Balkanských připisovati jen panslavismu: tito Slované Pobalkánští jsou stejnověrci Rusů, zlomit moc Turka bylo pro Rusko politickým prostředkem k sesílení vlastní své moci bez ohledu na ostatní Slované. Z celého vidíme, že panslavismus v tomto širším smyslu spočívá dosud na velmi slabých základech, ano že by se i mohl, když by tendence Rusů zůstala stejná, státi nebezpečným ostatním Slovanům, kterým ovšem by moudří politikové jiných národů přispěli, jen aby jim moc Ruska nepřerostla přes hlavu.

Jest však ještě jiný druh panslavismu: ten již nyní účinkuje blahodárně: to jest sblížení všech Slovanů mimo Rusy. Těchto Slovanů jest třicet milionů; oni jsou od sebe rozděleni národem uherským: tohoto panslavismu bojí se jen Uhři, onoho by se bála celá Evropa. Svědomí Uhru jest, co se utlačování jiných národností týká, nejvíce hříchy obtíženo, oni se strachují pomsty těch utlačovaných a to vším právem. Panslavismus tento v užším smyslu jest do jisté míry totožný s ideou říše rakouské, totiž kdyby bylo třeba všechny spojit v jednu říši; možná, že by bylo lépe, kdyby se tak stalo, začož by Rakousko postoupilo tři a půl milionu Malorusů Rusku a část německých zemí Německu. O osudech národů nerozhodují ale politikové sami: možná, že celá Evropa po hrozných válkách uzná potřebu znovuzřízení státu polského a českého,

aby veicí národové byli od sebe odděleni a jistější proti přeapadení. Necht jest běh dějin jakýkoli, naděje nemusíme se spouštěti, panslavismus v užším smyslu jest již pevně zakořeněn, a leží to v zájmu Francie, Italie a všech menších států zrovna tak jako v zájmu Čechů, Poláků, Srbů, Bulharů, aby tento druh panslavismu sesílil co jediný prostředek k udržení rovnováhy evropské. Kdybychom ujistovali svět, že panslavismus v širším smyslu jest již faktum nepopíratelné, bylo by to klamání nás samých a Rusů; ovšem záleží mnohým na tom, aby Rusům pochlebovali a proto roztrubují ustavičně do světa slovanského: „Panslavismus jest vše hotová, záleží jen na vás, abyste to pochopili a učili se honem rusky.“ Oni ale vědí dobře, že mínění těch, které chtějí poučít, nelze změnit. Rovněž klamal by se svět, kdyby myslel, že panslavismus v užším smyslu by mohl zažehmati. Sokolové, až z jara do Prahy přijedete, naleznete tam zástupce všech národů slovanských, jen, bohužel, snad žádného Rusa. Doufejme, že časem stane se i Rus bratrem a ne pánem svých bratrů slovanských; velkému národu sluší velkomyslnost.

Strašáka panslavismu v širším smyslu pouštějí do světa nejvíce Maďari, bojíce se panslavismu skutečného, t. j. v užším smyslu. Jím zastrašuje časem Bismark zástupce lidu, ač ví, že Slované v celku o své síle sami rozhodovati aspoň za nynějších okolností nemohou, a že panslavismus takový již z předu jest nemožný, poněvadž mu brání osud Polska a z toho posílá nedůvěra proti Rusku i u ostatních Slovanů.

V. Šimek.

— Společný cvičitel br. Štulík nalezá se nyní v Braidwood, odkudž počátkem příštího měsíce vypraví se do Clevelandu. Na své cestě ze St. Louis zastavil se v Chicagu, kdež s tannými bratry probral cvičení určená pro závody v N. Y. a v Praze.

D O P I S Y .

Chicago, 28. února 1887. — (Z Pížeňského Sokola.) — Ve cvičirné naší panuje opět život čilý a příjemný, neboť se připravujeme na dvě veřejná cvičení a sice jedno se žáky a druhé s družstvy. Cvičení se žáky bude odbýváno dne 13. března a druhé cvičení odbýváno bude na svátky. Cvičení obě provedou se dle soustavy br. Štulíkem zde zavedené, tak že cvičiti bude několik družstev žáků i Sokolky. Žáci s chutí neobyčejnou lnou k tělocviku, nejen proto, že snad budou moci vystoupiti před obecenstvo, aby mu okazali nějaké „kumšty“, ale proto, že rodičové jejich je k tomu vedou, aby si svá díla poznemáhla utužovali, aby si ducha svého sesilovali. A všichni ti, kteří dítky do cvičení posílají, dávají důkaz, že tělocvik nánvidějí, že tělocvik schvalují, poněvadž uznávají jeho důležitost a potřebu. Musí se především dbáti toho, aby co nejvíce dítek cvičení navštěvovalo, neboť tímto musí se již od mládí vštěpovati sokolství v paměť, již v mládí musí se jim dávat na jevo, že tělocvik jest základem duševního vzdělání. My musíme hleděti k tomu,

abychom si zachovali mládež naši, my musíme ji připravovati, aby až doroste, z ní se stali muži, Čechové — věrní Čechové, kteří nestydí se za povod svůj. Pakli toho docílíme, bude dobře pro nás.

Velký počet žáků získal by se tím, kdyby se otevřelo odpolední cvičení, poněvadž by rodičové, kteří dítky večer ven pouštěti nechtějí, do odpoledního cvičení posílali. A něco takového něiniti bylo by věci velmi snadnou, kdyby se všechny sokolské sbory zdejší sjednotily a cvičení toto zavedly. Já nechci sice býti v tomto případě prorokem, ale tušení přece mám, že z toho mnoho nebude, neboť od té doby, co myšlenka tato povstala, nebylo o ní ani slechu. Obávám se toho, že, jak rychle povstala, že také tak rychle zanikne. Pakli se spolehne na nějaké spojení, sjednocení, v dy můžeme býti jisti, že marná jest naše naděje, marná naše práce. Heslo: „Ve spojení síla“ osvědčuje se u nás opačně, totiž, pakli že nepodnikneme něco jednotlivé, ve spojení nepodnikneme zhora nic. Proto nechť výborové zvolení od sborů zdejších nekladou ruce v klín a chopí se chutě věci, neb čím dle se s tím bude odkládati, tím dříve se to zapomene a z myšlenky tak blahoplné nezůstane nic — leč zklamání.

Naše „Pražská četa“ cvičí se pilně v rohování, kteréto cvičení prováděti bude na závodnickém cvičení v New Yorku a při všesokolské slavnosti v Zlaté Praze. Cvičitelem její jest veterán br. Rud. Jandus.

Dále pracuje „Pražská četa“ na tom, aby se též provedla v Praze národní americká hra „Base Ball“, a přičiňuje se všemožně, by myšlenka tato nalezla souhlasu i u jiných br. vyslanců, kteří se budou chtíti hry této sčastniti. Prozatím by se mohli vyslanci o této věci usjednotit v našem listu „Sokolu“ a cvičiti se hře této. Není to myšlenka jen tak hohá, a kdyby s ní všichni souhlasili, zavděčili by se třeba velmi obecenstvu v Praze.

Nedávno odbývali jsme ve cvičirné závod u vzpírání 50liberní čínsy a vítězem zůstal obřík I. r. Kulíček, vzepřev ji pravou paží 40 a půlkrát, levou 36krát. Z toho jest vidět, že je dobrý „tahoun“ ač už táhne cokoliv.

Na pátek dne 25. února svolal náčelník v š e c k y bratry k sčastužení se pořadového cvičení, které se odbývá jen jednou a sice poslední pátek v měsíci. Dle stanov musí každý cvičení tato navštěvovati, avšak cvičení tohoto sčastní se pouze cvičící členové, a ti starší (říkáme jim „veteráni“) z těch se jich sešlo asi pět a to bylo vše. Cvičící členů jest ve cvičení vždy okolo padesáti; celkem sbor náš čítá členů as devadesát, tedy na 40 jest těch starších. Jest otázkou, za jakým účelem jsou u tělocvičného sboru, když ani do těchto pořadových cvičení nechodí, kteří pouze jednou měsíčně se odbývají. Ač se vysloví, proč chtějí náležeti k sokolskému sboru, když nevědí, co jest jeho pravým účelem. Ovšem, mnohý má obchod a vymlouvá se, že nemůže, ale jednou za měsíc snad může si udělat kdy. Vím, že mnohý z těchto starých (?) „veteránů“ přečte mi za to pěkné levity, ale já je mileně snesu, jen když budu vidět, že oni konečně odhodí tu líkavost, s jakou se k tělocviku dosud chovají. — Mnozí ti starší zase říkají, že starají se o sbor tím, když zastávají rozličné úřady, navštěvují schůze a pracují ve výborech. Ale když se volí úředníci, vždy musí úřady na sebe přijmouti cvičící členové, když přijdeme do schůze, vždy tam vidíme cvičící členy, a když přijdeme do zábav, opět vidíme cvičící členy — těch „starších“ jest tam velmi málo aneb žádný. — Jak jsem se posledně zmínil, chceme utvořiti veteránské družstvo, proto nechť se přičiní ti veteráni a chopí se té příležitosti, bude to jen k jejich prospěchu. Nu uvidíme!

Naše Sokolky, ovšem ty starší, nejvíe nyní takovou činnost a málokdy je ve cvičirné vidíme, do cvičení chodí jen ty menší Sokolky, což ovšem

mělo by být pro ty starší pobídkou, aby následovaly příkladu menších a pěkně se tužily. Byly jim dány sběrací listiny, že budou sbírat příspěvky ve prospěch naší cvičirny, ale dosud se neví, jestli co vybraly, anebo ještě vybírají. Třeba nás chtějí překvapit nějakou větší sumou — aspoň si tak dnešního dne vykládáme skoro všichni jejich otálení.

Naše „pražská četa“ pilně se připravuje jak k závodnickému cvičení v New Yorku, tak i k všesokolskému sjezdu v Praze, a to proto, aby sbor náš povznesla, totiž abychom nezůstali za ostatními pozadu.

Cvičime stále v pěti družstvech a činnost jeví se stále stejná, takže od té doby co br. Štulík mezi námi dlel, stále cvičenci větší chuť ku cvičení jeví. A to proto, poněvadž jsou cvičení dle soustavy ním zavedené, která mezi všemi cvičenci u všech sborů velké obliby nalezla.

Ústřední výbor pro sokolskou výpravu do Čech vydal sokolské poštovní listky (postal-cards) s podobiznami našich velikánů Fiegnera a Tyrše a se žertovným obrázkem Sokola vzpírajícím činky, a pak vyobrazení Sokola chicagského v obleku z dřívějších dob. Listky se prodávají po 2 ctech kus a jsou k dostání u br. Jos. Čermáka. Čistý výtěžek věnován bude na uhrazení výloh tajemníka. Protož Sokolové, kteří často poštovních listků používají, mohli by si tyto zaopatřiti a malou hřivnou ústř. výboru přispěti.

Než vyslanci naši odjedou do Čech, uspořádáme jim májový ples na rozloučenou první sobotu v květnu. — Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Chicago, 8. února 1887. — Jak dříve již jsem s čil, činí se sbor náš Sokol Čechie jak nejlépe může. Poslední naše veřejné cvičení bylo jedním z nejzdařilejších kdy tímto sborem odbyvaných. Málokdy obecenstvo pozorovalo všechny výkony s takou pozorností jako tentokrát. Pochvala obecenstvem sčastaná jest dobrou pobídkou našim Sokolíkům k další činnosti.

Jak snad již povědomo, pošle Čechie do Prahy dva činné členy, bratry Janečka a Churáně. Kdyby každý sbor dle počtu našeho členstva tak učinil, byli bychom v Praze velmi četně zastoupeni. Arciť že mnohý sbor zápasí též těžce o peněžní prostředky, společám však silně na to, že pokladna výkonného výboru též přispěje, neboť tím nejlépe posloužíme tělocviku, když dáme Sokolům příležitost navštěvovati cvičitelský kurs v Praze.

Šibřinky odbývané na konec ledna znamenitě se vydařily, návštěva silná a uspořádání znamenitě provedené. Výbor pořadající tentokrát o to se zasadil, aby dostal své povinnosti a v plné míře toho provedl.

Cvičení u nás nyní vede br. Kulíček s bratrem Křenkem. Žáků máme nyní hojně, neb cvičime celou školu.

Do Čech se nás připravuje hojný počet, avšak z venkovských sborů dosud se nehlásí, ač by měli býti prvními, aby výbor snáze mohl pracovati. Nevím, v čem vězí tato líkavost, snad nyní budou se rychleji hlásiti.

Družstvo chicagské tuží se pod vedením br. Dra. Patery a cvičí střídavě v každé síni jednou. Čítám, že pošle Chicago asi 16 činných členů — nečinných neb přispívajících arcť mnohem více. Účastníků se dosti četně hlásí, takže nevezleli nám do toho nějaká patálie v Evropě, můžeme se těšiti na velké účastenství. Členové ústředního výboru pojedou s sebou všichni a těši se již na to, až budou mít schůze už jednou s krku.

Ve cvičirnách panuje nyní činnost chvályhodná, výsledek to práce br. Štulíka. Těšíme se, že jej opět v našem středu uhlídáme. Doufám, že všude jeho práce ponese skvělého ovoce. V této důvěře zdravím všechny našim „Na zdar“!

Aug. Volenský.

Allegheny City, 1. března 1887. — Chei žištěně se zmíniti o národním našem životě a činnosti sokolské zde. — Zamýšlená stavba národní síně nezůstane asi jen pouhým plánem, neb byl návrh na zřízení národní budovy na všech stranách příznivě přijat. Každý nahledne zajisté nutnost síně této, poněvadž veškeré spolky jsou nuceny odbývatí schůze, cvičení a zábavy v místnostech najatých, kdežto kdybychom vlastnili svou síň, mohly by peníze tyto být věnovány jiným účelům. Výbor za účelem stavby a sbírání příspěvků zvolený, pracuje s pílí a obětavostí chvilýhodnou. Rozeslal též oběžníky v smyslu tom na všechny bratrské spolky a jednoty v naději, že podnik tak veledůležitý nalezne všestranné podpory a přízně.

Nyní o činnosti Sok. Jed. „Říp.“ Tato odbývá schůze své jakož i cvičení v najaté místnosti od německých turnerů, roh S. Canal a Cherry ul. Cvičí se dvakrát týdně ve dvou družstvech o 6 a 7 členech. Žáků navštěvuje cvičení asi 15—20. Cvičitelem jest pro věc sokolskou nadšený a obětavý Sokol, br. Josef Štibr. Cvičení probírána na hradě, bradlech, koni, kruhách, šplhadlech, kolovadle atd.

Výkony k závodnickému cvičení v New Yorku a k všesokolskému sjezdu v Praze byly též probírány. Bohužel musím podotknouti, že po odjezdu společného cvičitele br. K. Štulíka návštěva cvičení ochabla a pravá příčina jest mi neznáma. Doufám, že bratři opět v brzkou poznají potřebu tělocviku a objeví se opět v řadách našich. — Na zdar!

W. L. Weiss.

Dutch Kills, L. 1., 27. února 1887. — Již tomu dlouhý čas, co jsme o naši jednotě židnou zprávu nezaslali. Stala se nám nehoda, což nás ode všeho zdrželo. Nyní však jsme zase na místě, tak že vám mohu zprávu o jednotě podat. — Jednota naše čítá 31 členů; z těch navštěvuje cvičení pravidelně 24. Cvičíme na bradlech, hradě, skok do dálky, s činkami a pořadová cvičení. Cvičíme ve dvou družstvech. Prvním družstvu velí br. Aug. Tesař, druhému br. Vozáb. — Co nejdříve zamýšlíme zaopatřit si též koně a ostatní potřebné nářadí. — Zábavu jsme žádnou neodbyvali, jelikož ze staré místnosti jsme se vystěhovali a v té, v kteréž nyní jsme, dávají malé výhody. Proto jsme odložili zábavu až na jaro. — Jednota naše, ač mladá, utěšeně rozkvétá, což zajisté je zásluha našich výtečných cvičitelů, kteří s neunavnou pílí pro jednotu pracují. Ostatní členové, vidouce, s jakou láskou cvičitelové naši tělocvik pěstují, snaží se též podle sil svých, aby úkolu svému dostáli. S přáním, aby vždy v jednotě naši jarý duch panoval, volám: Ať žije české Sokolstvo v Americe! Na zdar!

Jan Vlk.

New York, 5. března 1887. — Mám snad započítati zrovna s našimi „šibřinkami“, jež odbývali jsme dne 26. února? Ne, dříve vám povím, jaké jsme měli počasí. Věru snad se svatý Petr na nás nadobro rozhněval, neboť tak mizerné počasí neměli jsme po celou zimu, jako právě chystalo se k našim šibřinkám. Pomyslete si — po celý den sněhová vánice a do toho započne k večeru ještě pršet; lílo se jako z konve. Myslel jsem: „To v šibřinkách nebude ani noha“ — avšak k mému velikému radostnému překvapení nesmírně jsem se zmyšlil. Po půlsmě započalo se to scházet, takže než dříve bylo znamení k pochodu, bylo toho již utěšeně, takže z údivu jsem ani nevyběhl. Kdo vstoupil do prostranné a ozdobné místnosti Irving Hallu, kdo spatřil tuto směsici vesele poskakujících masek, ten jistě zaujat byl tímto pestrým obrazem tak, že toho nelitoval, že v tom nečase navštívil osmnáct šibřinky bujarých Sokolů newyorských. Rozhlédneme-li se úkladněji po jednotlivých skupinách, poznáme, že jeden druhého hledí obveseliti svými šprýmy, že jeden s dru-

hým baví se mile a nenuceně. Tam flašinetář rozveselil babu, že tančí až se vše směje, tu zas čert sedící na babě, biřmuje tuto, až pod ranami jeho se chvěje. Tu jest dalmatská ovočnárka, preclikář i preclikářka, tam něžná fialka, onde zas poupátka, mezi nimi křičí Thalie, za ní zas tři králové. Slepý houslista vedený malým děvčátkem sbírá na Matici školskou, Cleveland i Blain, ba i také svatí, ano i aristokraty bohati. Harmonikář nesoucí na zádech velký buben s poklicemi, značící to břemeno tížící jednotu newyorskou, rozdával básně „Na zdar!“ Zde zas je dráteník pídící se neustále po práci, i ta baba s hot-kornem, cukrlátko s bombonem. Nanášeči cihel, vandrovní, s pražským židem pražští pepíci, ševcovští učedníci i všickni karbaníci. Školáci, školačky i služky, hubení i tlustí. Šaškové i clownové, i černí nigrové, ba i trampové, princezny i princové. Zde švarná cigaretařka, onde zas jezdkyně, atd. — Věřte, že by tomu nebylo konce, a já kdybych se měl všem zachovat, nevěděl bych kdy přestat. Hudba, řízená našim bratrem E. Levým, rozjařila mládež, kteráž setrvala ve vířivém tanci až do bílého rána. Ceny obdrželi: I. Dalmatská ovočnárka (pí. Anna Onesorová), obdrževši 301 listek; II. Thalie (sl. Bedřiška Popprova), 249 listků. I. mužskou cenu obdrželi svatí tři králové (pp. Fr. Bartuněk, Jos. Frei, a Jos. Náprava), obdrževše 200 listků. II. flašinetář (p. Ad. Šlechta) 184 listků. — Mezi tancem proveden zápas tlustých s hubenými. — Zajisté že každému z účastníků této slušné zábavy utkví v myslí vzpomínka na milý a krásný večer ztrávený mezi Sokoly newyorskými. Většina účastníků odcházela když již svítalo a každý přál si, by příští šibřinky odbývaly se co nejdříve. — Na zdar!

Aug. Tesař.

St. Louis, 9. února 1887. — Konečně jsme se dočkali dávno očekávaného příchodu bratra Sokola Karla Štulíka. Dne 2. února měli jsme to potěšení jej ve svém středu co bratra Sokola uvítati. Navštívil nás večer téhož dne, kdy právě se odbývalo naše pravidelné cvičení. Všichni jsme byli dychtívi jej seznati. Prováděli jsme právě cvičení pořadová, když dlouho očekávaný vstoupil. Rázem zavládlo hrobové ticho. Sokol náčelník přistoupiv k bratru Štulíkovi srdečnými slovy jej vítal v náš střed; na to nám jej představil a připomenul, že doufá, že údové sboru našeho budou hledět mu jeho práci pilností a vytrvalostí odměnit a že se mu staneme tak milými bratry, jako až doposud všude nalezl. Po bouřlivém „Na zdar!“ poděkoval br. Štulík za bratrské uvítání a dodal, že doufá v nás malčtí pravé Sokoly a že co jeho síly stačí, nás v našem úkolu podporovati hodlá. Na to hned přikročeno k cvičení, jehož i br. Štulík se účastnil. Ve sboru našem okamžitě zavlád jakýsi u nás dosud nevidaný pořádek; neb cvičící Sokolové, jindy tak mnoho hovořící, obrátili pozornost svou k tomu, k čemuž ji mají v žd y obracet. Kéžby tento obrat potrvál na vždy — bylo by velice žádoueno.

Dne 5. února pořádán na uvítání br. Štulíka banket. Sbor náš, zastoupen úplným počtem členů, očekával br. Štulíka v síni sborové, jež vkusně byla vyzdobena. Kolem 9. hodiny dostavil se Sokol Štulík provázen bratrem Al. Vránou, do cvičirny. Náčelník představil jej všem přítomným a v úchvatné řeči poukázal na jeho těžký úkol, jeho zásluhy o zvelebení Sokolstva a děkoval jemu i našim zesnulým bohatýrům Fuegnerovi a Tyršovi a též sboru pražských Sokolů, pronášeje opětně slib, že budeme hledět co naše síly stačí jeho návodem se řídit. Na to provoláno Sokolu Štulíkovi bouřlivé „Na zdar!“ — Sokol Štulík děkoval a v delší řeči sliboval, že se vynasnaží, by i u nás stal se jeho pobyt užitečným. Po opětném provolání „Na zdar!“ podána br. Štulíkovi malým děvčátkem kytice, kterouž on v ille dojat přijmul děkuje při tom. Na to br. Al. Vrána v delší řeči vysvět-

loval účel Sokolstva a tělocviku vůbec a zároveň napomínal ony bratry, již jsou pouze dle jména Sokoly, aby se snažili státi se Sokoly pravými. Ku konci želel toho, že myšlenka sokolská mezi Čechy dosud nenalezla tolik pěstitelů, mnoho-li zasluhuje. Sokol Štulík odpověděl, že co dosud učiněno bylo, již je potěšitelné a že doufá, že svým časem Sokolstvo svoji vytrvalostí a pevnou vůlí zdárného ovoce dosáhne. Na to přítomný sbor „Lumír“, odbor to „Slovanské Lípy“, zapěl ryze národní píseň, jež s živým účastenstvím byla sledována a bouřlivým potleskem a pochvalou odměněna. Vůbec všechny písně, jež nám ten večer předneseny byly, libily se, neboť byly výborně za vedení p. Aut. Chabra provedeny. Sbor „Lumír“ dokázal tím, že dovede svoji úlohu čestně provést; přejíce mu, by i nadále statně pokračoval, voláme sboru „Lumír“ srdečně „Na zdar!“

Též nesmím opomenout vzáletí chválu našim českým hudebníkům, kteří při tomto banketu účinkovali pod kapelníkem p. Boháčkem. Program byl, co českých skladeb se týče, velmi hojný, tak že jsme se cítili býti při pravé české hudbě v české zábavě. Dále předneseny Sokolem B. Kráson a Sokolem J. Tokšteinem krásné básně, též básně paní R. Veselé „K upomínce zesnulému Sokolu Fuegnerovi“, jež se všechny libily, zvláště ona poslední, ryze sokolská básně, podaná paní Řezníčkovou, odměněna byla bouřlivým potleskem.

Na to za zvuků pěkné hudby hrajeji pochod přisednuto k tabuli. Naše ctěné dámy věnovaly připravám rozličných pokrmů tu největší pozornost a péči. Odměnou bylo jim, že každému výborně chutnalo. Sledny, jež byly zaměstnány roznašením nápojů, též znamenitě se činily; tu nabízely s úsměvem, onde zas s veselým vtipem ten „nektar“, takže jeden každý byl nucen svůj „košiček“ si podržet. V náhradu za to ale nikdo nemusel pak trpět žízeň, any cíle sklepnice činily se ještě snažněji.

Po odbyté večeři bylo opět za směsu písní, básní a hudby v zábavě pokračováno a pak kolem druhé hodiny započala „rej“, totiž tanec. Dámy při této příležitosti nenechaly si ujíti, by Sokola Štulíka „zkusily“, takže šel z ruky do ruky. Chudák chtěje vyhověti všem, musil se chtěj nechtěj točit, takže jsme se mu musili zasmáti, co musil zkusit. Zábava trvala při milé veselosti a bratrské lásce až do bílého rána, neb Sokol Štulík louče se s námi odcházal v 6 hodin ráno.

Touto zábavou oslaven největší svátek nás St. Louiských Sokolů a doufám, že tento den zůstane dlouho v paměti Sokolů a účastníků této zábavy vůbec.

Přeji Sokolu Štulíkovi, by všude jeho poslání setkávalo se se zdarem a my abychom, láskou upřímnou k tělocviku a k věci sokolské nadchnuti, jeho práci poctivým snažením mu odměnili.

4. března 1887. — Příchodem br. K. Štulíka nastala v našem sboru činnost ta největší. Každý se snažil seč byl s to, by nezůstal pozadu. Síň naše, ovšem že poměrně malá, byla vždy naplněna, jak cvičícími tak i necvičícími Sokoly. Přál bych jednotě, by činnost tato stále potrvála.

Dne 20. února v neděli večer přednášel nám br. Štulík o životě a působení našich zakladatelů J. Fuegnera a M. Tyrše, což bylo sledováno s velkou pozorností. Nejhlubší zármutek jevil se na tvářích všech posluchačů, když br. Štulík hlasem pohnutím se chvějícím líčil smrt našeho nesmrtelného bohatýra M. Tyrše. Po skončené přednášce nastal volný rozhovor a bratrská zábava, jako v jedné velké rodině, tak že jsme si přáli, by takových večerů bylo u nás více.

Dne 27. února pořádáno veřejné cvičení pod vedením br. Štulíka v síni něm. turnerů; síň tato prostranná byla obecně naplněna, neb každý si přál spatřiti našeho bratra ze staré vlasti. Cvi-

Účetní zpráva jednatele výk. výb. N. J. S. za rok 1886.

PŘÍJEM.

Ctvrtletní zprávy.

T. J. Sokol v N. Y.	
1. zpráva.....	\$72.13
2. „.....	65.13
3. „.....	57.37
4. „.....	60.—
	\$ 254.63
Čes.-Am. Sokol v Chicagu.	
1., 2. a 3. zpráva.....	77.16
T. J. Sokol v Chicagu.	
1. zpráva.....	43.13
2. „.....	40.75
3. „.....	46.99
4. „.....	47.50
	178.37
„Blesk“ v Baltimore.	
1. zpráva.....	10.30
2. „.....	10.70
3. a 4. zpráva.....	32.—
Doplatek na 1. a 2. zpr.	18.10
	71.10
T. J. S. „Čermák“ v St. Louis.	
1. zpráva.....	11.82
2. „.....	21.28
3. „.....	23.21
4. „.....	26.09
	82.40
„Budivoj“ v Detroit.	
4. zpráva z r. 1885.....	14.50
1. zpráva z r. 1886.....	11.25
2. „.....	11.53
3. „.....	10.27
4. „.....	10.12
	57.67
Plzeňský Sokol v Chicagu.	
4. zpráva z r. 1885.....	27.29
1. zpráva z r. 1886.....	27.37
2. „.....	36.30
3. „.....	37.58
	128.54
„Říp“ v Allegheny City.	
Vstupné.....	10.—
2. zpráva.....	20.25
3. „.....	19.75
	50.—
Sokol Clevelandský.	
1. zpráva.....	6.65
2. a 3. zpráva.....	19.62
	26.27
„Čechie“ v Chicagu.	
1. zpráva.....	9.52
2. „.....	9.70
3. „.....	31.61
4. „.....	18.86
	69.69
„Věrní Bratři“ v Milwaukee.	
1. zpráva.....	21.50
2. „.....	19.—
3. „.....	20.98
4. „.....	21.18
	82.66
„Tomáš Černý“ v Omaze.	
3. zpráva.....	13.75
Čes.-Am. Sok. v Braidwood.	
4. zpráva z r. 1885.....	4.75
1. zpráva z r. 1886.....	6.38
2. „.....	5.65
3. „.....	3.75
4. „.....	3.38
	23.91

„Svornost“ v Morrisani.	
1. zpráva.....	4.38
2. „.....	5.88
3. „.....	5.25
	15.51
„Zlatá Praha“ v Clevelandu.	
1. zpráva.....	8.—
„Tyrš“ v Cedar Rapids.	
Vstupné.....	10.—
Vstupné za 3 údy.....	1.50
	11.50
Celkem.....	\$1151.16
Fond úmrtí.	
T. J. Sokol v New Yorku	\$177.—
Čes.-Am. Sok. v Chicagu	12.50
T. J. Sokol v Chicagu.....	2.50
„Blesk“ v Baltimore.....	7.50
„Budivoj“ v Detroit.....	10.—
Sokol Clevelandský.....	3.—
Č.-A. Sokol v Braidwood	3.—
„Věrní Bratři“ v Milw.	21.—
„Svornost“ v Morrisani	23.—
„Zl. Praha“ v Clevelandu	25.—
Celkem.....	284.50
Výtěžky z veř. evič.	
T. J. Sokol v New Yorku	\$ 27.80
Jednoty Chicagské.....	344.52
„Říp“ v Allegheny City	41.02
„Věrní Bratři“ v Milw.	18.35
„Tyrš“ v Cedar Rapids	61.50
Celkem.....	493.19
Předpl. na časopis.	
(Od jednotlivců).....	52.39
Zapravené dluhy.	
„Blesk“ v Baltimore.....	\$ 20.—
„Budivoj“ v Detroit.....	81.67
Sokol Clevelandský.....	57.52
Č.-A. Sokol v Braidwood	9.—
„Tomáš Černý“ v Omaze	155.65
„Zl. Praha“ v Clevelandu	25.62
„Tyrš“ v Cedar Rapids	.25
Dívčí Těl. Sbor v N. Y.	7.50
Celkem.....	357.21
Mimořádné příjmy.	
„Říp“ v Allegheny City	2.—
„Věrní Bratři“ v Milw.	7.30
P. Rosický za dřevoryt.	3.—
Za „Návo l k tělocviků“	.70
Celkem.....	13.—
Celý příjem.....	\$2351.45
Přenos z Chicaga.....	447.67
Úhrnem.....	2799.12
Dluhy.	
Čes.-Am. Sok. v Chicagu	\$175.—
Plzeňský Sok. v Chicagu	80.86
Celkem.....	255.86

VYDÁNÍ.

Běžné.

Tisk Sok. Am. (13 čísel)	\$325.—
Expedice Sok. A. (12 čís.)	25.17
Pořadatel S. A. (za rok)	100.—
Jednateli v. v. J. Hájkovi	6.25
„ M. Hlaváčkovi	68.75
Společnému evičiteli ..	550.—
Na úmrtí Ferd. Růžičky	81.50
„ A. Moravce ..	74.—
„ B. Fingera ..	50.50
„ Al. Rosnera ..	50.—
„ Sok. Civiše ..	28.—
Celkem.....	\$1359.17

Různá.

Dřevorytiny reje.....	\$ 17.20
Tělocvičné spisky.....	8.—
Doprava věcí v. v. z Chic.	12.30
Dvě knihy.....	5.—
Cesta spol. evič. z Čech	72.—
Dovoz náradí z nádraží	3.—
Tisk oprav stanov.....	6.—
Vydání Sok. Churaňovi	5.—
Hudba v. v. pro Fuegne- rův večer v Chicagu	18.—
Pakování skříně a stolu	3.—
Dríví k tomu.....	1.30
Dovoz k nádraží.....	1.—
Složení na nádr. v Chic.	5.—
Rytina spol. evičitele...	6.—
Hudba k uvítání spol. ev.	38.—
Pošt. známky a express	1.26
1000 obálek s ohlavením	2.25
Pošt. zn. na těloc. spisky	.72
Clo z těchže spisků.....	.60
Jednateli za kolky.....	1.57
Sok. Halíkovi přeplatek	3.—
Na sjezd.....	11.25
Kolky jednateli.....	1.33
Jednotě „Svornost“ defi- cit při veřejn. evičení	10.80
Telegram Sok. Štulíkoví	.20
Pokladníkovi.....	1.—
Cesta sp. ev. z All. do Det.	5.75
Správka psacího stolu	.50
Kolky jednateli.....	1.17
Express a kolky.....	3.21
Balení S. A. „Budivoji“	.52
250 výtisků výkonů.....	3.50
Stvrzení noty Č.-A. Sok.	2.—
Kolky jednateli.....	.85
Balení časopisu Č.-A. S.	3.16
1000 listů s ohlavením	3.20
Monogram sokolský...	1.—
Odměna pořadatelů a ti- skaři „Sokola Amer.“	25.—
100 listin s výkony.....	4.—
Odměna zapisovatelů ..	10.—
Za vystavení dvou pou- kázek Sok. J. Jurkovi	.40
Balení S. A. „Budivoji“	.75
Totéž pro „Věrní Bratři“	1.44
Pošt. známky jednateli	.81
Půjčka jednotě T. Černý	150.—
Celkem.....	\$ 452.04
Celé vydání.....	\$1811.21
Celý příjem.....	\$2799.12
Celé vydání.....	1811.21
Zbývá v rukou pokladníka	\$ 987.91

Účetní výbor shledal knihy účetní a pokladní v úplném pořádku, však do účtů vedených v zápiskách výkonného výboru, jež uvěřňovány byly též v „Sok. Am.“, vloudily se chyby, jež tímto opravujeme. Vynechána následující vydání:

Expedice Sok. Am. č. 1. a 2. roč. 8.	\$ 3.75
Knihy pro výk. výbor.....	5.—
Hudba při uvítání Sok. Štulíka...	38.—
Exped. Sok. Am. č. 3. roč. 8.....	1.51
Poštovní známky a express.....	1.26
Společ. evičiteli od 5. do 18. dubna	25.—
Celkem.....	\$74.52

M. Hlaváček, jednatel.

Jan Štrupl, Jan Pavlík, Jan Karásek,
účetní výbor.
Al. Wokal, Jos. Kadlec, Jos. Wocel,
starosta. tajemník. pokladník.